

žena jako věc všeobecného zájmu celé obce, není pochyby, že jen místní obec jako celek, nikoli pouze její přiškolené obce, jest pokládati za konkurenčního činitele tam, kde jde o úhradu nákladu na zřízení a udržování obecných škol.

V dalším uplatňuje stížnost, že prý mezi místními osadami, nyní v jednu obec spojenými, školní přírážky od počátku sloučení vypisovaly se na zúčastněné školní obce jako na samostatné konkurenční činitele. Tato st-lkou tvrzená zvyklost nebo úmluva nebyla v řízení administrativním zjištěna, ani nebylo provedeno nějaké šetření, které by k tomu směřovalo, v čemž stížnost shledává podstatnou vadu řízení.

Uváží-li se, že st-lka během řízení správního ani ve stížnosti k nss vůbec netvrdila, ba ani jinak nenaznačovala, že by úmluvou nebo zvyklostí zavedený způsob úhrady nákladu na školu odlišný od způsobu zákonem předepsaného býval nadřazeným školním a obecním úřadům sdělen a těmito schválen, bez takového schválení by však taková úmluva právní platnosti nabýti nemohla, nelze shledávati vadu řízení v tom, že žal. úřad se tvrzenou úmluvou vůbec nezabýval a šetření k jejímu zjištění nepředevzal.

Pokud ještě stížnost má za to, že usnesení ob. zastupitelstva ze 17. června 1921 o ustanovení 66% školní přírážky pro školní obec Újezd jest pravoplatné, protože nebylo usnesením z 13. února 1922 výslovně odvoláno, stačí poukázati k tomu, že v obou usneseních jde o úhradu týchž rozpočtových schodků pro rok 1921 a že v pozdějším usnesení se výslovně zdůrazňuje, že se stanoví s p o l e č n á školní přírážka v jednotné výši ve spojených obcích Dubí-Újezdě-Dříní, čímž implicitě zrušeno bylo usnesení dřívější, které této zásadě opatření úhrady z prostředků c e l é obce nevyhovovalo.

Neshledal tudíž nss v nař. rozhodnutí ani nezákonnosti, ani v řízení správním vady stížností vytýkané, pročež bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 2642.

Administrativní řízení: I. Zákon z 12. května 1896 č. 101 ř. z. neplatí pro řízení před úřady samosprávnými. — II. Úřady samosprávné v Čechách nemají povinnost opatřovati svoje rozhodnutí poučením o opravných prostředcích. — III. V řízení před samosprávnými úřady v Čechách neplatí den podání opravného prostředku na poštu za den jeho podání u úřadu.

(Nález ze dne 13. září 1923 č. 15.193.)

Prejudikatura: Boh. 1562, 2005, 2190, 2430, 2492 adm. a j.
Věc: Martin J. a František W. v H. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou obec H. — adv. Dd. Jaroslav Jablonský z Prahy) o včasnost rekursu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad telegraficky podaný rekurs st-lů proti rozhodnutí osk v S. jako opožděný, poněvadž proti předpisu § 77 zák. o okr. zast. nedošel na úřed do skončení úředních

hodin posledního dne rekursní lhůty, nýbrž doručen téhož dne teprve po uplynutí úředních hodin okresnímu tajemníku v jeho soukromém bytě.

Stížnost do rozhodnutí toho podaná vytýká jemu jednak vadnost řízení, již spatřuje v tom, že nař. rozhodnutí neobsahuje poučení o opravných prostředcích, jednak nezákonnost, již podle názoru stížnosti dopustil se žal. úřad tím, že nepovažoval den podání telegrafického rekursu za den podání jeho u úřadu samého.

V obou těchto směrech dovolává se stížnost ustanovení zákona z 12. května 1896 č. 101 ř. z., avšak neprávem. Zákon tento dle svého nadpisu i dle znění § 1 upravuje výslovně pouze postup při podávání prostředků opravných proti rozhodnutím a opatřením úřadů politických. Zákonem tímto zůstaly tedy nedotčeny platné předpisy pro řízení před úřady autonomními.

Pokud jde tedy o námitku vadnosti řízení, nelze ji uznati důvodnou proto, že úřadům autonomním povinnost v každém rozhodnutí připojovati právní poučení žádným zákonným předpisem uložena nebyla, nehledě ani k tomu, že zákon z 12. května 1896 v § 3 povinnost tuto ukládá pouze instanci první a druhé a nikoli třetí, jakou jest v pořadí instancí autonomních žal. úřad. Pokud pak jde o námitku nezákonnosti, stačí poukázati k ustanovení § 77 zákona o okres. zast., jež výslovně stanoví, že každé odvolání má býti podáno v nepřekročitelné lhůtě 14ti denní u okresního výboru, což že by se v daném případě bylo stalo, st-1 netvrdí.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2643.

Zabírání budov (Slovensko): I. Policejní kapitán nebyl příslušný vysloviti zábor budovy k účelům veřejným podle zákona č. 332/1919, a to ani tehdy, učinil-li tak k ústnímu poukazu župana. — II. Není nezákonné, zrušil-li ministr pro Slovensko z moci dozorcí takovýto výrok polic. kapitána.

(Nález ze dne 14. září 1923 č. 9470.)

Věc: Jindřich H. v L. (adv. Dr. Zd. Uhlíř z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. konc. Ferd. Fousek) o zrušení záboru budovy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 17. září 1919 vydal policejní kapitán v L. výrok toho znění, že na základě ústního nařízení župana novohradské župy rekviruje tímto pro županský úřad v L.

1. I. a II. poschodí hotelu V. i s místnostmi klubu N. s celým zařízením, vyjímajíc byt Jindřicha H.

2. místnosti Lože Svobodných Zednařů v — ul. č. — s celým zařízením. Co se týče odškodného nebo nájemného, odkazují se majitelé rekvirovaných místností na županský úřad v L. Toto rozhodnutí nabývá ihned platnosti. O tom vyrozuměn st-1 jako nájemce hotelu V.